

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

107.
121

ΕΤΦΗΜΙΑΙ

In Nuptiarum solennitates Ornatissi-
mi Doctissimiq; Juvenis,

DN. IOHAN-
NIS SCHÖRII, LL. STV-
DIOSI, MATRIMONIUM
CONTRAHENTIS,

Cum

Honestissima Lectissimaq; Virgine

A N N A

Honestissimi Viri

Dn. GEORGII HAFERINGII, Civis olim
Servestensis primarij, Filia,

Ac jam Honoratissimi Prudentissimiq;
V I R I

DN. CLEMENTIS STRESONIS
Reip. ibidem Prætoris Gravissimi
Privigna,

S P O N S A.

10. Septembris Anno 1611. celebrandas,

Scriptæ ab amicis.

Servestæ, typis Zachariæ Dörfferi, Anno 1611.

171

D. JOHANN

DE YCHORHILLENSTADT

DISTRICTUS

HONORABILIS

A. N. A.

DR. GEORG HERRING

AC JAM HONORABILIS

DR. CHRISTOPH

S. P. O. N. S. A.

SECTIO

Et
Tū
P
Qu
T
Et
C
Hoc
M
Hoc
U
Has
H
Has
Q
Ecce
L

Mphitruoniadæ magnarum gloria rerum
Ingenio laudes uberiore canit:

Tùm quia nubigenas Centauros Stym-
phalidasq;

Victrici domuit nobilitate potens.

Tùm quia sustinuit cœli revolubilis orbes,

Ponderi ubi fessus succubuiſſet Atlas.

Quo mage quis memori celebraret laude, J E H O-

V A M,

Tartara qui forti deſtruit atra manu.

Et ſuſtentat adhuc magni molimina mundi,

Qua veniens ſurgit Sol, fugiensq; cadit.

Hoc duce ne dîa virtute creata perirent,

Multiplicat ſpeciem res ſibi quæq; ſuam.

Hoc duce conjugii ſunt condita jura, duorum

Unus ut in gemino corpore vivat amor.

Has leges quicunq; colit, benedictio J O V Æ

Hunc divina manet, perpetuusq; favor.

Has leges tu, J A N E colis, conclude, videbis

Quòd certam præſens ſpondeat hora fidem.

Ecce Heliconiadum Charites te Nectare Sacri

Lustrârunt, Pallas' plectra chelynq; dedit.

A 2

Hinc

Hinc Musis quando modularis cantica, passim
Molle sub arguto pollice tinnit ebur.
Adducit thalamo teneram Cytheræa puellam,
Cum qua conjugij fœdera pacta colas.
Gratulor, utq; Deus fortunet cœpta secundis
Auspicijs, Christo propitiante, precor.
Quo factò, Euepie, Juno, & Lucina modernis:
Sponte suâ Sponsis debita pensa dabunt.
Hæc voveo, fatis vim vota ferentia clemens.
Multiplicet solitâ pro bonitate DEUS.

Acclamabat

*M. Christianus Moldenhauerus
Bernburgensis Med. Stud.*

A L I A.

M *Ultam mihi, fateor, sunt, quorum adducere pos-*
sunt
Singula me, SCHÖRI, ne carmine signa recusem
Edere letitia, dum virgo retraxit ad oras
Te patria, atq; suis juvenem decepit ocellis.
Interea miror, subito quod pectus AMORIS
Jam

Jam pateat, cum sis contemnerè visus eundem
Haëtenus, ignarus quod non sit temnere tutum
Quicquid AMOR jussit: quia jus habet ille vel ipsos
In superos: igitur quis cedere nolit Amori?
Namq; fuga haud ulla est, haud est fuga tuta, sequetur
Vsq; AMOR, extremos quamvis fugiamus ad Indos.
Vix tibi quid proffit, video, meruisse fidelem
In castris Baldi, & leges didicisse sacratas;
Nam dum nescit AMOR leges, & spernit habenas
Juris, nulla quoq; est in castris gratia Baldi.
Sed bene habet, nec te tantos subiisse labores
Pœniteat, nam te præ cunctis eligit unum
Inde sibi generum minimus non, STRESO, Patronus
Musarum, atq; hujus Prætor dignissimus urbis:
Inde sibi petit hæc consortem virgo puella
Te præ mille precis; nec non tu mille vel unus
Frustraris præter spem vota q; spemq; procorum.
Letitiam quis non ob præmia tanta laborum
Senserit! en quis non te terq; quaterq; beatum
Dixerit! & quis non tibi pectore, voce manuq;
Gratetur? Quare Tibi pectore, voce manuq;
Gratulor; & verè plus terq; quaterq; beatum
Te dico, atq; simul letor, quod fautor & autor
Ihova tori tanto te sit dignatus honore:

A 3

Quo

Quo, quid conjugialis amor, quid amare & amari
Sit, nôris, quia amas, & amaris, amabis, amabit.

Andreas Pulmanus.

A L I A.

Ingenio præstans J A N U S, virtutibus A N N A,
Conjuge vir dignus, femina digna viro.
Egregijs, ambo, clarisq; parentibus orti,
Confirmant sacri foedera sacra tori.
Nempe decet solitis Hymenæi tollere festa
Laudibus, ad rutilum, qui gerit astra, polum.
Materies lepido certè hæc est carmine digna,
Quam vatem minimè præteriisse decet.
Vatis ego nomen minimè mihi vendico, namq;
Me proprio modulo metior, atq; pede.
Carminibus vestris parvos tamen addere versus,
Et precibus vestris addere vota placet.
Huc ades alma Trias, D E U S unus in ordine trino,
Cui semper curæ vincula connubij.
A N N Æ qui socium junxisti, suscipe clemens,
Proq; A N N A nostras, pro Socioq; preces.

His

His studium largire tuæ pietatis & auge
Sponsis, ut rectè Teq; Hominesq; colant.
(Hæc etenim pietas est, quæ servire parata,
Officijs homini, religione DEO.)
Pectora junge pari, tu fautor amoris, amore,
Unum quo semper pectora bina velint.
Sponsus defendat sponfam, moresq; gubernet,
Et, qui non pugnant cum pietate, ferat.
Rursus ad ingenium flectat se Sponsa mariti,
Addiscens capiti casta subesse suo.
Quæ studio virtutis avos, pietate parentes
Sectetur, sobolem da, pie CHRISTE, piam.
Adjice, quæ profunt ad honestam, commoda, vitã,
Felices facili sorte tuere lares.
Adjice longævus, fatis felicibus, annos,
Atq; diu differ tela tremenda necis.
Quod si (ceu nihil est immoto more quietum)
Ingruat adversi fortè quid, atq; mali:
Sit breve, sit parvum, fortuna mox meliori
Sublatum: placitis sint mala mixta bonis.
Deniq; confectos senio cupidosq; resolvi
Ex miseris, quibus hæc vita referta, malis:
Optatâ fac utrumq; frui, Rex CHRISTE, quiete,
Cœlestis regni participemq; tui.

Hæc

Hæ sunt, pro vobis jam Sponsis, auspice CHRISTO,
Fundere quas voluit nostra Thalia, preces.
Ac ut complectar paucis ego plurima verbis,
Tali concludam vota precesq; modo:
Sit foecundus Hymen vester, concordia vestri
Constans esto tori, sit diuturna, precor.
Hæc pater omnipotens, hæc CHRISTUS imago
parentis,
Spiritus hæc almus vota probabit, AMEN.

Paulus Suevus Zaknensis.

A. L. I. A.

I Pse parens superum, qui cœli regnat in arce,
Autor conjugij est, & post exordia mundi
Prima, virum iussit dulci cum conjugè vitam
Degere, successu vult atque beare secundo,
Qui castis audent animum submittere tædis.
Hoc, pie sponse, facis, Musarum cultor, honestæ
Simplicitatis amans, & amans pietatis & æqui,
Artibus ingenuis te recte instruxit Apollo.
Concessere tibi jam mollia fata quietem,
In tuto placida recubans ut mente cubili

Cum

Cum consorte tuâ tranquillâ pace fruaris,
Musarumq; colens consortia, sæpè revolvas
Librorum nodos, sacriq; volumina verbi,
Otia (crede mihi) hæc fecit tibi summus Iova.
Qui vult ad latus esse piis, qui plurima prestat
Commoda, difficili dulces & miscet amores
Fortunâ, magnaq; facit quò mente feratur,
Quicquid inest oneris vitæ adversiq; jugali.
Ergò nequaquam tædas subiisse jugales
Pœniteat Sponsam, Christo duce & auspice, cæli
Terrarumq; satore. Hic murus abeneus esto,
Res cunctas, autore Deo, inceptasse supremo.
O nimum felix, ò terq; quaterq; beatum
Conjugium, recipit qui par tàm nobile faustis
Auspiciis, & quod tot tantaq; commoda prestat.
Montes letitiæ voces ad sidera jactant,
Murmuraq; ingeminant, modulantur carmina sylvæ,
Qualiter irriguo flos intemeratus in horto
Gramineam terram per sua vi mulcet odore:
Sic tenero vernat jucundæ flore juventæ,
Corpore formoso juvenis Neonymphus honestus.
Qualiter atq; astrum cælo Regina sereno
Lumine splendescens integro Cynthia fulget:
Sic vivus micat ore nitor, sic florida sponsæ

A

Pulcræ,

*Pulcræ, natiuos comitatur gratia mores.
Qualis erat quondam nimirum maximus heros
Thessalicis Peleus Neonymphus honestus agellis.
Talis adest Sponsus, talis nunc eminent ipse,
Qui novus hac festa dicetur luce maritus,
Clarus præstanti virtute, fideq; probatus.
Scilicet è pulcro quæprodit corpore Virtus
Plus homines movet, & cunctis gratissima res
est.*

*Cetera quid referam? Ponto nox incubat atra:
Hæc juvenem dixisse sat est: jam claudere rivus
Par erit argutos, tua jam sat prata biberunt.*

*Non tam moris quàm amicitia
ergò lusit.*

*Joannes Streso Servestian.
Anhalt. M. St.*

A L I A.

Dic, Phœbe, præses Tesbiadum facer,
Dic, celsa rupis culmina qui tenes

Par-

Parnassia, qui-cum beata
Vita queat peragi marito?
Vos, ô Camœnæ, dicite, dicite,
Qua-cum trahatur vitâ beatior
Uxore, vitam dico curis
Perpetuis vacuum ac periculis?
Ni fallor, aurem vellicat, & mihi
Sonante Phœbus murmure sic refert:
Torum sibi exoptans beatum,
Quæ refero, bene mente condat:
Ducat sibi aptam, ducere qui cupit,
Virtute verâ moribus ac parem,
Voto ambo digni sint eodem,
Nam simili simile omne gaudet:
Sint Sponsi honestâ stirpe parentium
Orti, Jehovæ quos amor intimus
Commendat, & sincera honestæ
Integritas probitasq; vitæ:
Sponsos coronet diâ modestia,
Formæ venustas, ingenuus pudor,
Fides, D E I metus, laborq;,
Et pietas, taciturnitasque.

B2

Sint

Sint culta veris pectora dotibus,
Casti pudoris sit decus integrum,
Sit sana mens, sanumq; corpus,
Ac nivei sine labe mores:
Sit blanda virtus, blandaq; gratia,
Nec absq; fato ac numine provido
Hoc ardor imo in corde flagrans
Mutuus in thalamum reponat.
Ergo beatum ter, quater, amplius,
Jam cum marito te juvenis canet,
Cultor sacrarum, Jane, legum,
Pieridumq; decus sororum:
Tu namq; tandem (ceuplacuit DEO)
Suspiriosis victus amoribus,
Pulcherrimam ducis puellam,
Dotibus egregis politam:
Ergò beatam ter, quater, amplius,
Jam cum puellâ femina te canet,
Te, Sponsa, cui talis Jehovahæ
Munere junctus adest maritus:
Beatitatem gratulor hanc novis
Sponsis, cuivis quæ minimè datur;

Beati-

Tædasq; grator nuptiales,
    Numine prosperiore cæptas.
Hâc, Sponse, dignum conjuge te cano,
Hoc, Sponsa, dignam conjuge te cano,
    Parem tibi ducis maritam,
    Nubit & ipsa pari marito:
Gratantia & vos dicite carmina,
Sympatriotæ, Phœbus & asseclæ
    Quos Musæ amicæ nutrierunt,
    Lacte suo, ambrosioq; melle.
Favete linguis, vos etiam hospites,
Novo marito conjuge cum nova,
    Felicitem hanc gratulantes,
    Dicite verba bona, & favete:
Tandem Jehovæ munere prospero
Fortuna vos lætantibus ambiens
    Circundet alis, sæviorq;
    Nulla torum quatiat procella;
Qui pace abundet perpete, copiâ
Magnâ bonorum largiter affluat,
    Domumq; cum primis utramq;
    Per seriem beet usq; prole.

Abrahamus Theopoldus Ser-
vest anus.

B 3

ETEO.

ΕΤΕΟΣΤΥΧΟΝ Eiusdem:

LVX VbI septe MbrIs bls qV Ina eff VLserat, eCCe
ConIVgII faVstI VInCVLa, Iane, petIs.

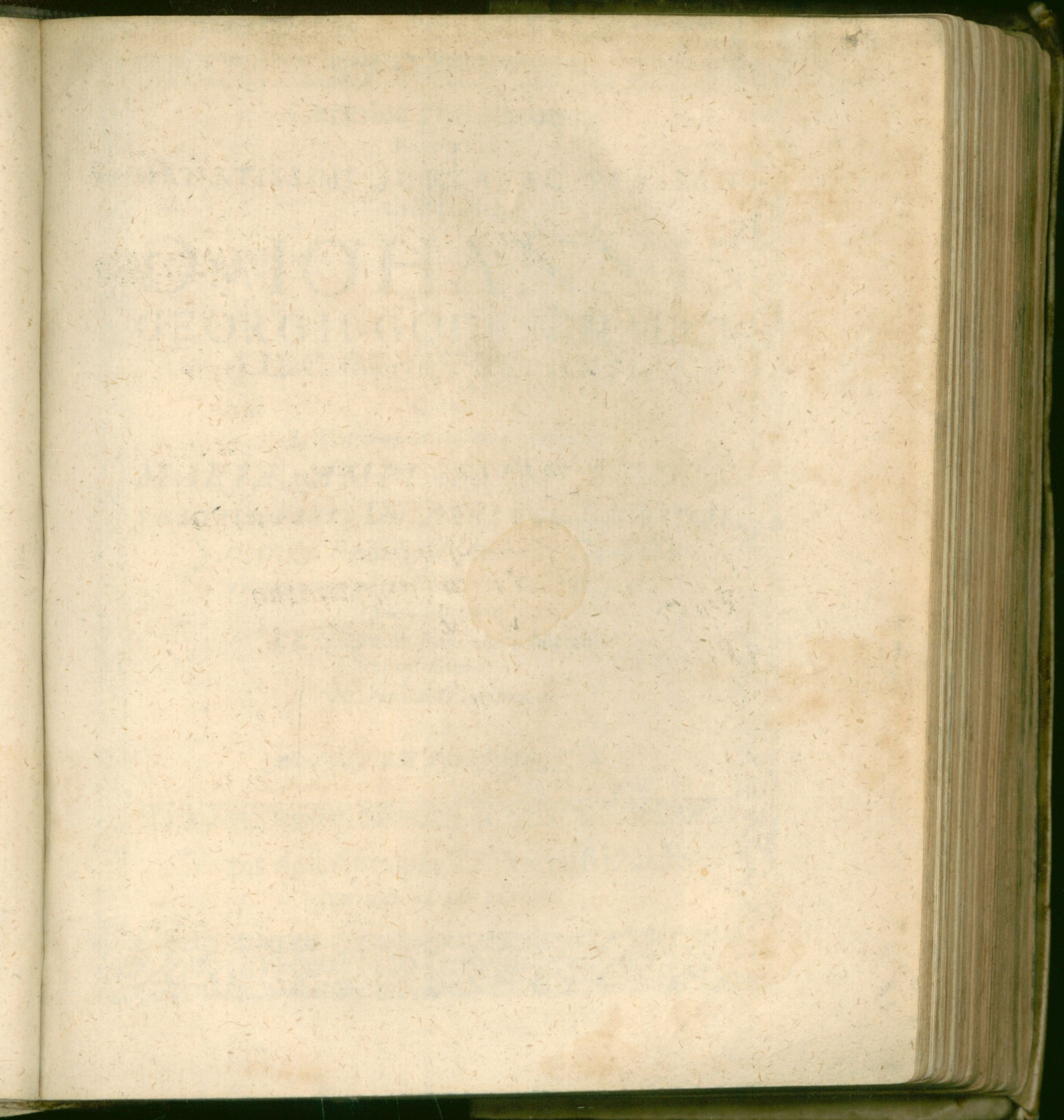
A L I A.

CUm gratulantes plurimos vobis novis
Adeffe amicos viderim de honoribus:
Horum ipse votis ut meum addam versibus,
Paucis mearum iudico esse partium.
O Christe praeses nuptiarum! tu novis
Divinâ adesto gratiâ Sponsis, torus
Fœcundus ut sit & secundus, quem tuo
Parant sub auspicio: fac absint iurgia
Procul molesta: fac minister Angelus
Intret domum concordiae custos sacra,
Animos ut alma pax fidesq; copulet,
Fac omne ab horum ut absit edibus malum.
Hac voti sit summa mei: ô maxime Christe,
Tu decies votis addito plura meis!

Georgius Hafferingius sponsæ
frater.

F I N I S.

№ 1996.

8

U

ULB Halle 3
 002 063 808

Sh

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 / 1996 /

U 8 17

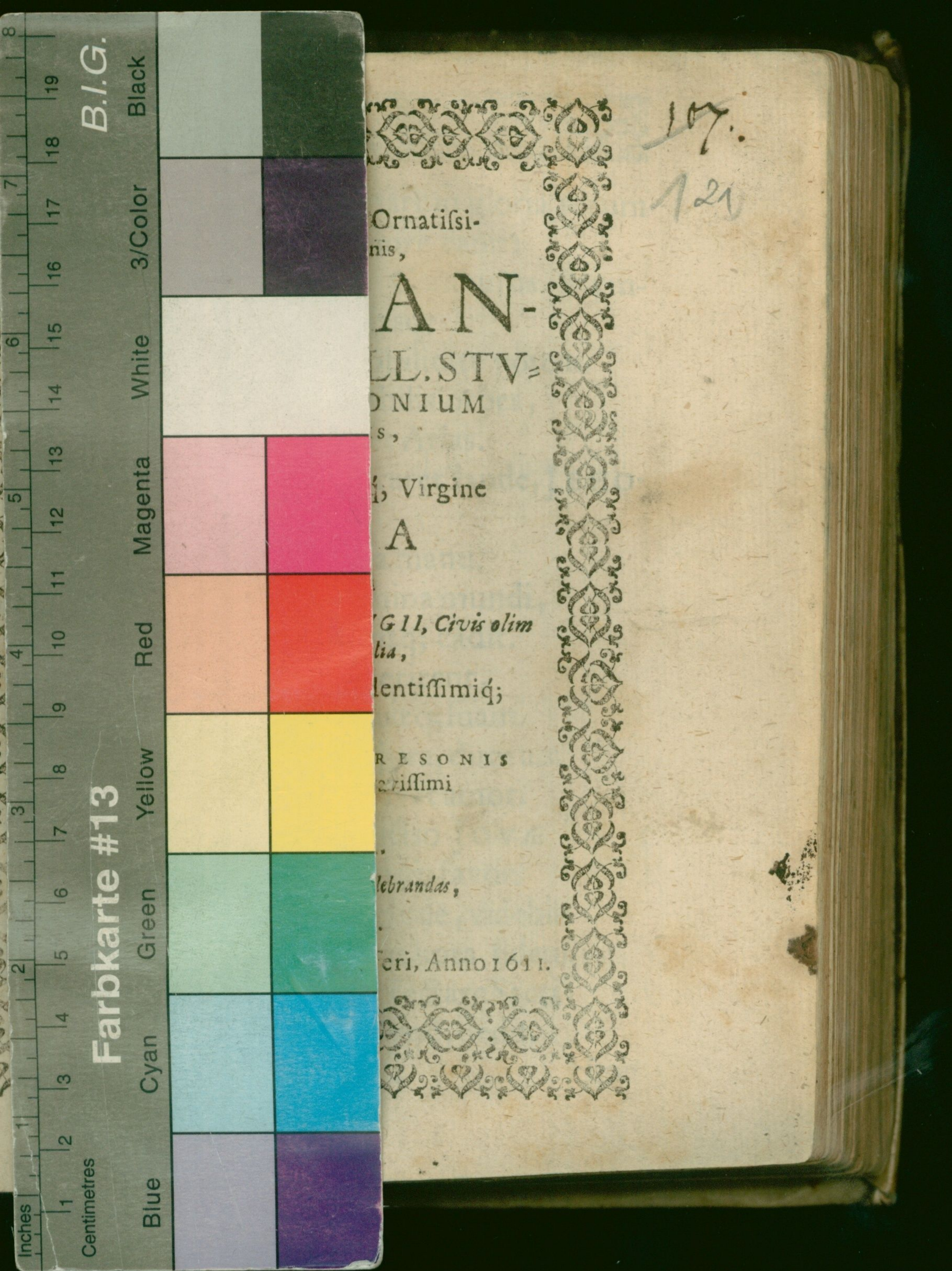
M

DX

Inches

Centimetres

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Ornatissimi-
nis,

AN-
LL. STV-
ONNIUM

s, Virgine

A
G 11, Civis olim
lia,
lentissimiq;

RESONIS
rissimi

lebrandas,

eri, Anno 1611.

107.
121

